

Jan Paweł II

Pełna łaski : "Anioł Pański" : (Rzym, 8 grudnia 1999)

Salvatoris Mater 2/2, 317-318

2000

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Tobie, Wzorze Świętości, zawierzamy kapłanów, osoby konsekrowane i wiernych świeckich Kościoła w Azji: odnawiaj i podtrzymuj w nich ducha gorliwości oraz oddania wielkiej misji ewangelizacji i służby.

Tobie, Zwierciadło Sprawiedliwości, zawierzamy ludzi odpowiedzialnych za losy Azji: niech szukają niestrudzenie wspólnego dobra i działają na rzecz prawdziwego rozwoju duchowego i materialnego narodów tego kontynentu.

Tobie, Matko Miłosierdzia, zawierzamy ubogich, potrzebujących i cierpiących: naucz nas być jednego ducha z nimi, byśmy umieli im służyć jako naszym braciom i siostram.

Tobie, Matko Odkupiciela, zawierzamy młodych mieszkańców Azji: Kościół niesie im Ewangelię jako radosne orędzie wyzwolenia, prosząc ich, aby oddali swoją młodość i entuzjazm, ducha solidarności i nadziei w służbę sprawie pokoju w podzielonym świecie.

Maryjo, Matko Nowego Stworzenia, módl się za nami, Twoimi dziećmi, teraz i zawsze!

Niech Bóg was wszystkich błogosławi. Z tego kraju, gdzie spoczywają doczesne szczątki Matki Teresy z Kalkuty, ukazujcie całemu Kościołowi, że nie zapominacie jej świadectwa ewangelicznej miłości, którą darzyła zwłaszcza najuboższych z ubogich. Matka Teresa kocha Indie, i jest z narodem Indii na zawsze.

„Anioł Pański”⁷.
(Rzym, 8 grudnia 1999)

Pełna łaski

[9] 1. Obchodzimy dziś uroczystość Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny, szczególnie drogą chrześcijańskiemu ludowi. W Matce Jezusa, która jest pierwszym człowiekiem pośród odkupionej ludzkości, Bóg dokonuje wielkich dzieł, napełniając Ją łaską i zachowując od wszelkiej zmyzy grzechu.

W Nazarecie Maryja zostaje nazwana przez Anioła «łaski pełną»: w tych słowach zawiera się Jej szczególne przeznaczenie, ale także – w szerszym sensie – przeznaczenie każdego człowieka. «Pełnia łaski», która dla Maryi jest punktem wyjścia, dla wszystkich ludzi stanowi cel: jak bowiem stwierdza apostoł Paweł, Bóg stworzył nas, «abyśmy byli święci i nieskalani przed Jego obliczem» (Ef 1, 4). Dlatego «napełnił nas błogosławieństwem», zanim przyszedł na świat, i zesłał swojego Syna, aby odkupił nas od grzechu. Maryja jest arcydziełem tego zbawczego wysiłku – jest «Cała piękna» i «Cała święta».

2. Każdemu człowiekowi, niezależnie od warunków jego życia, Niepokalana przypomina, że Bóg miłuje go jako osobę, że pragnie jedynie jego dobra i wspomaga go nieustannie, realizując swój zamiysł łaski i miłosierdzia, którego zwieńczeniem była odkupieńcza ofiara Chrystusa.

⁷ „L'Osservatore Romano” (wyd. pol.) 21(2000) nr 2, 9-10.

Życie Maryi wskazuje na Jezusa Chrystusa jako jedyne Pośrednika zbawienia i pomaga nam dostrzec w naszej własnej egzystencji zamyślenie miłości, z którym należy odpowiedzialnie współpracować. Maryja jest wzorem nie tylko powołania, ale także odpowiedzi na nie. Powiedziała bowiem «tak» Bogu na początku swego życia i później na wszystkich jego kolejnych etapach, realizując w pełni Jego wolę, nawet wówczas gdy była dla Niej niezrozumiała i trudna do przyjęcia.

3. W tym roku uroczystość Niepokalanego Poczęcia Maryi zyskuje szczególny sens, gdyż poprzedza bezpośrednio początek Wielkiego Jubileuszu. Maryja rozjaśnia szlak naszego pielgrzymowania ku Drzwiom Świętym i wskazuje każdemu człowiekowi «bramę», którą jest Chrystus i przez którą Ona przeszła jako pierwsza, teraz zaś wszystkich zaprasza do przekroczenia jej progu, abyśmy byli «święci i nieskalani w miłości».

Rzeczywistość, którą dzisiaj uroczystość kontemplujemy w Maryi, to znaczy Jej «pełnia łaski» i zachowanie od grzechu jest dojrzałym owocem Jubileuszu. [10] Ikona Niepokalanej, którą Tradycja przedstawia jako niewiastę depczącą głowę węża, czyli szatana, zyskuje szczególnie wyraz właśnie w okresie Adwentu, bo stanowi on niejako «przedsionek» Wielkiego Jubileuszu.

Moi drodzy, skierujmy spojrzenie na Maryję, znak niezawodnej nadziei! Niech Niepokalana Dziewica pomaga każdemu człowiekowi nawrócić się do Jezusa, aby mógł doświadczyć uzdrawiającej mocy Jego miłości. Takie życzenie kieruję dziś do wszystkich wierzących, wzywając ich, by z zapalem weszli w rozpoczynający się niebawem Rok Święty.

„Anioł Pański”⁸.
(Rzym, 19 grudnia 1999)

Bóg otworzył wszystkim drzwi do zbawienia

[...]

2. Ewangelia dzisiejszej niedzieli ukazuje Maryję w chwili zwiastowania narodzin Mesjasza. Jej postawa jest dla każdego chrześcijanina i dla każdego człowieka dobrej woli wzorem, zgodnie z którym należy przygotować się do Bożego Narodzenia i do Wielkiego Jubileuszu. Jest to postawa wiary, polegająca na słuchaniu Słowa Bożego i przyjmowaniu go z pełną gotowością umysłu i serca.

Matka Chrystusa uczy nas, jak rozpoznać czas Boga, szczególnie moment, w którym On pojawia się w naszym życiu i prosi o zdecydowaną i wielkoduszną odpowiedź. Tajemnica Świętej Nocy sprzed dwóch tysięcy lat odżywa jako wydarzenie duchowe w «dziś» liturgii. Słowo, które zamieszkało w łonie Maryi, przychodzi, by w dniu Bożego Narodzenia z nadzwyczajną mocą zapukać do serca każdego człowieka.

3. Otwierając Drzwi Święte, Kościół symbolicznie wyraża prawdę, że Bóg otworzył wszystkim drzwi zbawienia. Każdy człowiek powinien zatem, jak Maryja, szczerze i osobiście odpowiedzieć Bogu «tak» i otworzyć swoje życie na Jego miłość. [...]

⁸ „L'Osservatore Romano” (wyd. pol.) 21(2000) nr 2, 12.